

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int: zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetésekre

a kiadóhivatal veszi 181

Veszendőbe menő véreink.

Pécs, 1896. május hó 16

Mikor a magyar törvényhozás 1879-ben kimondta, hogy a magyar nyelv az ország minden nyilvános népiskolájában a köteles tantárgyak közé feveendő, valahány nemzetiség csak tartja ezt a szép hazát: oláh, tót, szerb, horvát, szász mind keservesen feljajdult s telelarmázta a művelt Európát a barbár magyar elnyomatás feletti hazug panaszával.

A magyar hódítók — ugymond — nem az életét veszik el a más nyelvű őslakóknak, mert szükségük van rabszolgákra, hanem elnyomják nyelvüket, a nemzetiséget ölik meg bennük, a gyermekeket apaik ellenségeivé teszik, a mikor kényszerítik őket, hogy magyarokká legyenek.

És Európa elhitte ezeket a rémmeséket, mert a magyar kormány a rendelkezési alap a magyar kormánypárti sajtó hizlalására kell, első és főcél lévén a szabadelvű érdekszövetségnek a magyar ellenzék ellen való védelme, a magyar nemzet becsületének a külföldi sajtóban való megvédésére kár is lenne egy árva krajcárt vesztegetni, hisz nem veszélyeztetni az a hatalmi koncot, bármilyen véleménynyel is van felőlünk a külföld,

Pedig milyen könnyű lett volna kimutatni, hogy míg a „barbár magyar el-

nyomók“ csak azt kívánják, mikép a saját országukban az állam nyelvét is tanítsák a más nyelven beszélő lakosok iskoláiban, addig az oláhok Romániában, a horvátok Szlavóniában és Horvátországban sem a templomban, sem az iskolában nem tűrik meg hogy az ottani magyarok a saját nyelvüket használják.

Tegnap hangzott el a képviselőházban a szlavoniai és erdővégi magyarok jajsza, felpanaszolván, hogy oly helyeken is, a hol tömegesen laknak együtt a magyarok, a horvát iskolákban elvan tiltva a magyar nyelv taníttatása, magyar iskolák létesítését pedig a horvát hatóságok megakadályozzák. A templomban soha magyar prédikációt nem hallanak, sőt még halottaikat sem kísérhetik ki magyar énekszóval.

Azokat a magyarokat pedig, a kik ez ellen felszólalni s a saját pénzükért magyar istentiszteletet és iskolát kérni merészkednek, mint izgatókat közigazgatási uton elcsukják.

A boldogságban uszó, meglegedett Magyarországból, még pedig nem is a Kárpát terméketlen bércei közül, hanem a Dunántul dúsoklászu földeiről, Baranya, Somogy, Tolna vármegyék magyar népe ezrével veszi kezébe évente a vándorbotot s költözik át a Dráván tulra, mert idehaza már nem képes a maga és családja szá-

mára megkeresni a betevő falatot, s mihelyt azt a folyót átlépte, megszűnt ennek a hazának gyermeke lenni, a magyar kormány, a melynek atyai gondoskodását eddig is csak az adóztatásban s a katonasorba állításban érezte, teljesen leveszi róla a kezét s átengedi őket egészen a horvát testvéreknek, csináljanak belőlük is ellenséget a magyarnak, a mi ha mindjárt nem is, de a második, harmadik nemzedéknél okvetlenül sikerülni fog nekik.

Gyurkovits György horvát képviselő tegnap hangoztatta a képviselőházban, hogy a Szlavóniában lakó magyarok semmiféle oldalról nem szenvednek nyomást, vagy jogtalanosságot s ezt merészelte mondani mikor azt a kérvényt tárgyalták, a mely a jogtalan elnyomatás konkrét példáinak egész sorozatát tárja fel.

A kérvényt honatyáink kiadták Bánffy miniszterelnöknek s aztán, mint a kik jól végezték dolgukat, elmentek ebédelni. Nos hát el is van intézve ezzel végleg az ügy; tudjuk tapasztalásból, hogy mi soruk szokott lenni azoknak a miniszterekhez utalt kérvényeknek.

A szlavoniai magyarság érdekeit szíven viselő Bánffy, a többszörös horvát diszpolgár, a ki a „háromszínű rongyot“ szabad prédául engedte át az éretlen horvát suhancoknak, könnyű szerrel fog kibujni a felelősség alól, ha kérdőre találják

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Tudja isten, szeret ez a mi fajunk ünnepelni, parádézni egy napig, de aztán csak betelünk az ünnepléssel is. Harmadik napon már úgy megszokjuk, mintha mindig csak ünnepet ültünk volna s egy hét múlva akad olyan is közöttünk, aki az ünnepségek zivajában nemcsak megszokik, de röviden megszökik előlük, annyira beléjük unt már.

Főképp az ország szívében a milleniumra egybesereglett kalmárnép zsarolásai okozták ezt ott fenn Budapesten. Itt lenn nálunk pedig az az elvitázhatatlan tény, hogy hiszen szép, szép az a sok ünneplés, de bizony dolgozni is kell; dolgozni, mert máskülönbben megszólal a millennárius dobszó a portánk eiött és a végrehajtó elviszi a fejünk alól a párnát s nem lesz ünnepségekben kifáradt fejünket hova lehajtani.

Hát hiszen a jó vidéktől elég is volt az ünneplésnek az az impozáns nyilvánulása, mely e héten a törvényhatóságok diszgyűléseivel ért véget. Ünneplést az ezeréves haza jövő reménysége, az ifjúság; ünneplést a nép; ünneplést a hivatalos ország is, a városok és megyék közigazgatása. Ezzel, a megyei székházban és a városházán tartott diszkozgyű-

lésekkel végződött be nálunk Pécsen is a millennium megünneplése s ma már az új ezer év hajnalán ismét folyik a hétköznapok ama lázas munkája, mely ma az életet jellemzi.

Jobb is így. Mert még majd nagyon el találna ez a mi büszke fajunk az ünneplések miatt bizakodni és elernyednének erői a semmittevésben.

Pedig az erőkre még nagy szükségünk van. Ez erőnek kell megmutatniok, hogy a magyar nemcsak arra volt képes, hogy 1000 évig megálljon honában, de képes arra is, hogy a második ezredévben is megóvja tekintélyét a világ előtt, melyet egy ezerévig mindig fény árasztott el és szenny nem lepett be soha.

Mert, lám, saját sorsunk intézői vannak azon, hogy ennek a tekintélynek a fénye elhomályosodjék.

Mutatja ezt az a vérontás, melyet Budapesten a rendőrök parancsszóra vittek véghez a jogai kivívása érdekében gyűlésező nép között. Mutatja ezt az az egyhangu helyeslés, a hogy a magyar törvényhozás többsége tudomásul vette Magyarország főrendőrének, Percel Dezső belügyminiszternek a rendőrségi brutalitásokat mentegető beszédét. Mutatja ezt az a körülmény, hogy a jogai érdekében csak a szólásszabadság és gyűlékezési jog oltalma alatt harcoló polgárságot megrágalmazzák azzal, mintha a magyar nemzeti ünnep, a kiállítás és a burzsoá-

osztály ellen készült volna tüntetésre s ezzel akarják megokolni, hogy mért használják azok a lóra ültetett automaták a kardjaikat védtelen emberek ellen.

És csodák csodája, Mohácson ugyanekkor minden rendzavarás nélkül folyt le egy népgyűlés, melyen holmi Pfeiffer Sándorok ugyancsak emlegették a burzsoák renyhességét, a kormány tétlenségét és a nemzeti ünnepek mellett a sok árnyat, a sok hétköznapiságot. Igen, mert ott semmi felülről jövő parancs nem vette el a kardos Mihásznak esztét s nem főispánból székesfővárosi főkapitányyá előléptetett bürokrata Schmerling-érába illő észjárása szerint mérlegelték a helyzet minéműségét, hanem csak egy szolgabíró rendelkezett az egész gyűlésező tömeg felett. S végre, hogy az igazat megvalljuk, a mai kormány előtt, ugy látszik, holmi Pfeiffer Sándorok hazafiatlan, népizgató szószátyárkodásai kevésbé érdemlik meg a rendőri felügyeletet, mint egy országos népgyűlés, melyet egy Ugron Gábor rendez s melyen a hazafias polgárok jogaik érdekében s nem népámitó, nemzetközi ál-eszmék javára, igyekeznek propagandát csinálni.

Nos hát: azóta szökik az ember még az ünneplő Budapestről is. Hogy zsebeit kiforgatják a méregdrágaság miatt: ez csak legfeljebb ünnepies bosszankodásra ragadta volna s beletörődik, mert hát egyszer esik ezerszázadban millenniumi kiállítás; de

vonni, hogy miért hagyja veszni a magyarságra nézve drávántuli véreinket; hamar készen lesz a mentséggel, hogy a vallás-és közoktatásügy Horvátországnak autonóm ügye, nem parancsolhat hát rá a horvát hatóságokra, hogy az ottani magyaroknak magyar istentiszteletet és magyar iskolákat állítsanak, s a magyar állam megszilárdítását folyton hangoztató többség éljenzéssel fogja helyeselni ezt a bölcs választ.

Nos, ha már a magyar kormány annyira respektálja a horvátok autonómiáját, hogy valósággal külföldnek tekinti ez ügyekben a Dráván-tult, akkor is tanulhatna a szomszéd államoktól, hogyan lehet a külföldön élő nemzetiségeknek segélyére lenni nyelvük és nemzeti sajátságaik megóvásában.

Mennyi pénz vándorol be Oroszországból és Romániából a mi nemzetiségünkhez, a kiket pedig mi is segítünk? Hát nem vehetné be a mi kormányunk is az állami költségvetésbe a drávántuli magyarok egyházaira s iskoláira szükséges költséget? Ez bizonyára nem lenne elvesztett pénz, mert megmentené a magyarságnak sok ezreit az elhorvátosodástól; de hát az ily eljárás nem tetszenék a horvátoknak, talán még a hűséges horvát szavazatokat is veszélyeztetné és akkor inkább veszszenek kivándorlásra kényszerített véreink.

Mert a magyar kormány nemcsak hogy maga nem fog nekik magyar templomot s magyar iskolát berendezni, de még annyira sem meri befolyását odaát latba vetni, hogy az ottani hatóságok akadályokat ne gördítsenek útjába, ha maguk a magyar települők akarnának a saját erejükből maguknak magyar papot, tanítót tartani.

Itt van a dunántúli közművelődési egyesület, a melynek valóban apostoli hivatala lenne a Dunántúlról Szlavóniába özönlő magyarság megmentése, mit tudott ez az egyesület e feladat teljesítésére ki-

hogy egy nem várt pillanatban lovasrendőrök ugrassanak neki az utcán és összekasza bolják: ezt bizony még a mi ünnepelni szerető büszke fajunk sem igen kívánja s inkább hazajön az ország szivéből, mintsem hogy ott a saját szive vérének is csapra üssék megvadult emberi állatok.

Pedig hát a rendőrség millenáris brutalitása mellett millenáris ünnepségek egész sokadalmában volt része e héten is a fővárosnak. A tudomány egyetem is ünnepelt és díszdoktorokat választott az ezerév emlékére; köztük pár olyant is, a ki különben sohse jutott volna már doktori diplomához.

Node hát egy kis szemfényvesztés mindenható szükséges. Szükséges volt ez a kiállítási szász lakodalomra is, a hol az ifjú Kátit és Johannit összeházasították ugyan, s meg is tartották a lakodalmat szász szokás szerint, fényes uri násznép, nagyságos násznagyok jelenlétében, de egy hiányzott a lakodalomból. Egy kis ártatlan szemfényvesztéssel eltüntették a menyasszonyi ágyat, mert hát a lakodalom csak olyan mondvacsinált volt, mivel a vőlegény nincs még tul a katonasoron s így a polgári plébános sem áldhatta meg törvényesen a házasságukat. Ez majd csak a legény diszpenzációjának ki nyerése után történik meg s ime az ezred éves ünnepségek során lesz egy feljegyzésre méltó eset, mikor a polgári házasság beütésének hetedik hónapjában az egyházi esketés megelőzte a polgári egybekelést, s bár min

viinni? — Jóformán semmit! Mert minden ténykedése hajótörést szenved a horvát hatóságok rosszindulatú akadékoskodásán, a melyet a külügyminisztereket buktató, pápai nunciusokat elcsapató, hatalmas Bánffy Dezső nem tud leküzdeni.

Nem tud, mert nem akar! Azoknak a horvát szavazatoknak ott a magyar kormánypárton szörnyű nagy áruk van, éppen úgy mint az olcsó oláh és szász kerületeknek.

A paktum mindenütt ugyanaz: ti adtok kormányparti szavazatokat, mi szabadon hagyunk garázdálkodni nemzetünk becsületében, vagyonában, népében. S a kormány semmiféle ígéretet nem tart meg hivebben ennél.

H i r e k.

Pécs, 1896 május 16.

Kinai hadihajó a Tettye vizén.

Szerkesztőségünk két meghatóan buzgó tagja ma reggel amint bevetődött a műhelybe, kijelentette, hogy mostanában, azonkívül, hogy az osztályorsjáték főnyereményét ők nyerjék meg, nincsen más vágyuk, mint hogy a Tettye vizén, egy kínai monitort lássanak fel-alá libegni, egy olyan monitort, amelynek kerek ablakaiból valóságos kínai ágyucsövek meredeznének a Tettye-utca környékére.

— Lehetetlenség! — szolt a legtapasztaltabb újságíró.

— Talán volna rá mód, — akadékoskodott az egyik szerkesztőségi tag, a ki a monitorok iránt türelmetlenebb érdeklődéssel viseltetik és levágódott a hintaszékre, miközben ajkai lázasan rebegték:

— Kínai monitort . . . kínai monitort.

Miután a szerkesztőségben frissítő szerek hiányában vagyunk, az önkivületben levő férfit azzal igyekeztünk lecsillapítani, hogy megígértük neki, legyen türelemmel, rövidesen itt lesz a kínai monitor, Pécs alatt a Tettye-vizén.

E közben történt, hogy lapunk egyik barátja, kinek egy kölcsönkért könyv helyett

den lap kiírta az eskető lelkész nevét, még se vonta senki törvénysértésért kriminális alá

Hogy még mindig ünnepelünk, annak legerősebb bizonyítékai a még mindig előforduló zászlósértések. Napról napra hozza a táviró a hirt, hogy hol gyalázzák meg nemzeti lobogónkat, hogy ezzel csökkentsek ünnepi kedvünket. Belgrád alatt monitorok horgonyoznak; Karánsebesen, Német-Bogánban, Fiumében, Tiszolcon kóterba rakják a zászló-értő suhancokat és . . . következnek az újabb nemzetellenes merényletek.

Hanem azért mi csak ünnepelünk tovább. A kiállításra már külön pavillon is van a sajtó munkásai részére, hol a világ négy tája felé repülő tudósítások megszületnek. Ünnepel a lóversenytér közönsége, a kinek a régi és már-már dicstelen feledésbe merülő kedvence, az ángluskódtól elernyedt lábú Tokió e héten ismét a „nagy lovak” sorában foglalt helyet; ünnepel a magyar tudományos akadémia, nagyheti üléseit most az ezerévet ünneplő főváros színe előtt tartván; ünnepel a magyar drámairodalom is, mert a nemzeti színházban e héten a századik előadást érte meg a legremekebb magyar történelmi tragédia, Katona József „Bánk bán”-ja; ünnepel végre a pécsi Bicycle klub is, országos versenyének meghívót e héten röpitve szép az ország minden részébe, a hol csak egy valamire való vasparipás él és gyakorolja magát a bicycle-sport nemes élvezetében. Ünnepel a

egy érdekefeztő bogarászati könyvet küldtünk, értesülvén Kína iránti érdeklődésünkről, tisztelete jeléül egy kínai lobogóval lepette meg bennünket. Narancssárga kis lobogó volt ez, amelyen copfos férfiak báméskodtak sehová se néző szemekkel. A copfos férfiak gazdag himzésű kaftányairól struccmadarak készülnek egymáshoz repülni vizitre.

Alig csukódott be lapunk barátja után az ajtó, a két szerkesztőségi tag fölugrott a helyéről. Egy-egy oláh acélja csillant meg mindkettőnek a kezében. Nekiestek a lobogónak. Dirib darabra vagdalták s a hulladékot égő szivarral összeperzselték.

A zászlósértés megtörténvén, nyomban megtelegrafálták az összes fő- és székvárosi lapoknak.

A fő- és székvárosi lapok megtelegrafálták a párizsi lapoknak, azok a londoni, szentpétervári és newyorki lapoknak s azok pedig a kínaiaknak.

Kínát nyomban elborította a felháborodás tüze. A lapok vezércikkben és rendkívüli kiadásokban foglalkoznak a zászlósértés ügyével s követelik a mennyei császártól, hogy szerezzen elégtételt Kinának, mert ha nem . . . e pontok alatt az értendő, hogy négyszáz millió kínainak forog a szeme a harag lávájától.

Pontius, ön okos ember volt, de ön se tudná megmondani, hogy mi lesz ebből.

Szóval Kína lázban van, Kína forrong, a császári ház, a mandarinok, a legnagyobb zavarban vannak a főiött, hogy miképp vegyenek maguknak elégtételt a világ tulsó részében lévő ország sértéséért.

Egy szó nyilallik át a mennyei birodalom városain, falvain sivatagain és hegyein. Ez a szó:

— A monitor . . .

Monitort küldenek a Tettye-vizére, Pécs alá. Egy kínai monitort. Ez lesz a legérdekesebb látványosság, mely nagy közönséget fog idehozni.

. . . Csak az a kérdés, hogyan fog a monitor a Tettye vizéig eljutni s azután itt horgonyt vetni?

. . . No majd kieszelik a kínaiak. Különben is az ő zászlójukat érte a sértés; nekik fájjon a fejük miatta!

magyar nemzet csalogánya is, Blaha Lujza, mert a szinpadra viszi leányát, Söldös Sárkát és ünnepel vele együtt az egész magyar nemzet, mert ime százezer forintos nemzeti ajándékkal akarják a nemzet csalogányát kitüntetni.

És a magyar országházban folyik az utolsó ülészak a maga egyhangúságában, minden ünnepi színezet nélkül, mintha nem is a millennium ünnepei között élnének.

Hiába, öreg a legény; érzi, hogy kifelé áll a házból a rudja; kifelé, mert az utolsó ülészak után jönnek a választások és azok után pedig . . .

Azok után, hogy mi jön, az még kérdés.

Es most eszembe jut a régi városliget sűrűjében elrejtett az a mohos sirkő, melyen minden hangzatos frázis s meg elő- és utó-cimzett név helyett ez az egy szó állott: F u i t. Hát ezt a mohos sirkövet mely annyi filozófust csábított bölcselkedésre, a millenniumi kiállítás elsöpörte. Eltűnik a tündérvárosháza varázsolt ligetből. Panaszkodnak is e miatt sokan, a kik a hangulat barátjai. Nem olvashatják azt a sokat kifejező egyetlen szót: f u i t. De kár a panaszkodás . . . Az őszi képviselőválasztások után sok mai honatya neve után oda lehet majd írni: v o l t . . . f u i t!

Kövágó Örs.

Naptrend 1896. május 17-én és 18-án.

Naptár: vasárnap, május 17. — Róm. kath.: Paszkál. — Prot.: Paszkál. — Görög-kel. (május 5.): Iréne. — Zsidó: Schel, j. Hag. — Nap két 4 óra 14 perckor; nyugszik 7 óra 13 perckor. — Hold két este 7 óra 39 perckor; nyugszik 11 óra 30 perckor éjjel. — Hétfő, május 18. — Róm. kath.: Venánc. — Prot.: Erik. — Görög-kel. (május 6.): Jób. — Zsidó: Schabuot. — Nap két 4 óra 18 perckor; nyugszik 7 óra 14 perckor. — Hold két este 8 óra 53 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 47 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 16-8 Celsius fok meleg; légnyomás — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

Általános munkabetegség-élező pénzár közgyűlése vasárnap délután 2 órakor a vársházán.

Megyei orsz. képviselőválasztók. Összeírásának kezdete hétfőn a választói kerületek székhelyén.

Bakóca-felsőmindzent-komlósi vasut közüzemgátási pótbéjárása Magyarországon hétfőn reggel 8 órakor

Országos vásár kezdete vasárnap délután a szigetkúlvárosi vásártéren.

— **(Képviselőválasztók névjegyzékének kiigazítása.)** Pécs város orsz. képviselőválasztóinak a jövő 1897. évre érvényes névjegyzéke kiigazításához tegnap fogott a városházán az Egrý József ügyvéd elnöke alatt működő bizottság. A bizottság rendes tagjai Weiler Nep. János és Nagy Gádó József, a kiknek esetleges akadályoztatásakor a póttagok hivatnak be, hogy a háromtagú bizottság mindig teljes legyen. Póttagok a következők: Blauhorn Antal, Fekete Mihály, Ráth Máttyás, Kindl József, Krasznay Mihály, Bánffay Simon és Graumann János. A bizottság a névjegyzék kiigazításával a jövő hó 4 ére készül el.

— **(Esküvő.)** Ma tartotta esküvőjét Angszter Irénnel, Angszter József pécsi orgona-gyáros leányával Wagner Béla, gépgyári tisztviselő. A házasságkötés délelőtt 11 órakor történt meg az anyakönyvvezetői hivatalban, Majorossy Imre főjegyző előtt. A házasságkötésnél tanúk voltak Majer Ede, gazdasági gépgyáros Szombathelyről és Tiringner Vilmos uradalmi jószágigazgató Lengyeltótiából. Az egyházi esketés délután 5 órakor volt a belvárosi templomban, a hol az esketési szertartást Glatt Ferenc lelkész végezte. A fényes násznép között ott láttuk Angszter Olga, Wagner Mariska, Rapp Ilka, Angszter Elza és Schule Márta nyoszolólányokat, továbbá Szöllösy Gyulát, Angszter Emilt, Wagner Istvánt, Ujváry Gézá és Angszter Oszkárt, mint vőfélyeket. A fiatal pár vasárnap a vőlegény állomás-helyére, Szombathelyre utazik.

— **(Országos vásár.)** Holnap (vasárnap) délután kezdődik meg Pécsen az ugynevezett pünkösdi országos vásár, mely ha az idő kedvez neki, bizonyára igen látogatott lesz. A vásár a szigetkúlvárosi vásártéren tartatik meg.

— **(Pályázatok.)** A pécsi kir. törvényszéknél egy 500 forint fizetés és 200 forint lakbérrel javadalmazott irnoki állás van üresedésben. Pályázók, a kik a telekkönyvi vizsgát letették, jövő hó 8-ig adják be kérvényeiket a kir. törvényszék elnökéhez. — A kaposvári kir. járásbírósnál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények 4 hét alatt nyújtandók be a kir. törvényszék elnökéhez. Ugyanott egy hivatali szolgáló állás is van üresedésben, melyre pályázók szintén 4 hét alatt nyújtsák be kérvényeiket a törvényszék elnökéhez.

— **(Millennium Szalántán.)** Szalánta és a szomszéd Németi községek millenniumi ünnepélye áldozócsürröknön ment végbe. Az iskolásgyermek nemzeti zászlók alatt, a Himnusz énekelve vonultak a templomba, hol ünnepélyes istentiszteletet tartottak. Délután a templom előtti téren Márton Márton plébános tartott lendületes beszédet a magyarok bejövételéről s utána szavalat és éneklődés volt. Este táncmulatság fejezte be a szép ünnepet.

— **(A nagykozáriak bucsuja.)** Ma, nepomuki szent János napján szokásos bucsujárásukat tartották a nagykozári katolikus hívek a havi hegyen. A bucsujárás reggel kezdődött és délre ért véget s utána a bucsujáró nép bejött Pécsre, festői öltözékkel mindentűt feltűnést keltve és elszéledve a heti piacon, hogy a szokásos bucsufiát megvegyék és haza vigyék óvéiknek.

— **(A barcs-pakráci vasut)** Sirac és Pakrác-Lipik állomásai között újabb töltéscsuszamlás miatt a teherforgalom további intézkedésig be lett szüntetve. A személy, podgyász és gyorsforgalom a nappali vonatknál átszállás illetve 50 kg-nál nem nehezebb darabok áthordásával fenntartatik. Az éjjeli személyvonatok csak Barcs és Dáruvár között közlekednek.

— **(A földalatti.)** Ez a földalatti nem villamos vasut, hanem szegény ember. Kácsov Peti névre hallgat és Bagotát tiszteli meg azzal, hogy illetősége helyének állítja. A végleg elzúllott ember kifogyva minden munkából, a város külterületén huza meg magát és ott lakott az elhagyott homokbányákban. Onnan ásta ki az éjjel a razziát tartó rendőrség s bekísérte földalatti buvá helyéről a kóterba. Bagotát fogják boldogítani vele.

— **(Kutba fult gyermek.)** A kerman Ádám rácpetrei lakosnak 3 éves, Ferenc nevű fia apja udvarán, a kávékut mellett játszadozott minden felügyelet nélkül s a kut kávéjára felkapasszkodván, megcsuszott és belebukott a mély kutba. Később, mikor keresték és nem találták sehol sem az udvarban, végre a kuthoz is odamentek és abból csakhamar fel is húzták a szerencsétlenül járt kis fiu holttestét. A vizsgálatot a pécsi szolgabírói hivatal megindította a kis fiu szerencsétlen halála ügyében.

— **(Halálosítás.)** Özv. Strausz Jakabné szül. Kotzer Borbála, életének 76 ik évében ma meghalt. Temetése hétfőn lesz a Király-utca 24. szám alatti házból a budaikúlvárosi közsirkertbe.

— **(A nővérek.)** Borca Mari és Borca Klára az a két nővér, a kiket most keres a rendőrség. Keresi pedig őket azért, mert minden bejelentés nélkül elhagyták a szolgálati helyeiket és már két nap óta eltűntek, nem tudni hová. A pécsi cselédek közt mostanában különben igen nagy a helyváltoztatási kedv, úgy, hogy például a tegnapi nap folyamán épen 35 cseléd jelentette be, hogy helyet változtat. A legtöbb kikéri cseléd könyvét és siet fel a kiállításra, Budapestre. Meglehet, hogy a Borca nővérek is ott vannak, de mert úgy szöktek meg, ezért hasa fognak szupplattni.

— **(Egy anya rémtette.)** Tegnap este 6-7 óra tájban rémes jelenetnek voltak tanúi a puturla-utca lakói. Az egyik házból kegyetlen káromlások között futott ki egy asszony, kezében tartva egy kis gyermeket s odarohanván az utca közepén folyó csatornához, a gyermeket arccal a sebeseen rohanó vízbe dobta s maga is a vízbe feküdvén melléje, ott akart a gyermekkel együtt megfuladni. Az ártatlan apróság már alig tudott síró hangot is adni a vízben s fuldokolva vergődött anyja kezei alatt, a ki arcát szintén a vízbe temette s folyton a halálról kiabált rekedt, ijesztő hangon. Végre az összeverődött nagy néptömegből két munkás megfogta a szerencsétlen asszonyt és kihúta a vízből, elvevén tőle a már csaknem megfuladt gyermeket. Ekkor tűnt ki, hogy az asszony, a kit Molnár Istvánnak hívnak s szegény napszámasnő, elméjében megszárdott s ezért akarta gyermekével együtt magát is a vízfolyásba fulasztani. Az előhívott rendőrök aztán a szerencsétlen asszonyt kis gyermekével együtt beszállították a kórházba, a hol mindkettőt ápolás alá vették.

— **(A högyései Robinson.)** Fischer János, teveli születésű, 16 éves iparostanonc már több ízben jelét adta világjáró hajlamának s e miatt aztán többször ejtette rémületbe a szüleit is, a kik fiuk eltűnése miatt nem tudtak hová lenni aggodalmukban. De a Robinson hajlamu gyerek mindig megkerült s a legutóbbi időkben csodálatosan hosszú időig kitartotta Högyészen Fork György nevű gazdájánál. A napokban azonban, úgy látszik, ismét megszállta a világjárási hajlam, mert egy szép napon csak eltűnt Högyészről. Hogy hová: ezt szeretné tudni a szentlőrinci szolgabíró is, mely a mester feljelentése folytán keresteti a kis Robinsont.

— **(A Duna titka.)** Baaron, a község határában elfolyó öreg Dunából tegnap egy ismeretlen férfi hulláját fogták ki a halászkok. A hulla 40-45 éves férfié lehet s ruházatáról ítélve, napszámos volt az illető, ki a Duna vízében lelte halálát. Minthogy a hullán semmiféle külső sérülés, vagy erőszaknak nyoma nincs, legtöbb valószínűség szerint az ismeretlen maga vetette be magát a hullámokba, hogy ott lelje halálát. A hullát lefénnyképezték s azután temették el.

— **(Az erdő proletárja.)** Bonnyár Dávid, korósi illetőségű napszámos, bár két keze becsületes munkája után is megélhetett volna, mégis felcsapott az erdő proletárjai közé. Különösen a baranya-szentlőrinci erdőben űzte tilos manipulációit s gyakrabban dézsmálta meg ott a faállományt, a legszebb csemetéket ásva ki éjnek idején a földből. Jó ideig űzhetette így a fatolvajlást, midőn egy nagyobb lopásból kifolyólag gyanuba fogták őt is és megindult ellene a vizsgálat. A bűnös ember azonban nem várta meg a vizsgálat eredményét, hanem megszökött a bizonyos büntetés elől. Most keresik.

— **(Éjfél szeszáció.)** Az éjjel pont 12 órakor hatalmas rikoltozás verte fel az Alsó-malom utca álomba merült lakóit. A rikoltozást egy részeg munkás vitte véghez, a kit bizonyára valamelyik korcsmából távolítottak ki s a ki e miatti elkeseredésében agyonverést és gyilkosságot emlegetett. Az arra járó rendőrorjárat letartóztatta az éjfél szeszációt okozó Bola Nácit s az most a kóterban aluszszza ki a részegség okozta mámorát.

— **(A katolikus legényegylet majálisa.)** A pécsi kath. legényegylet ifjúsága folyó hó 31-én az úszóghy erdőben énekekkel, szavalattal és nemzetközi világpostával egybekötött majálist tart. Beléptidő tagoknak 30 kr., nemtagoknak 40 kr. — Kezdeté délután 3 órakor. A senét Korodi Károly zenekara szolgáltatja. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kellemetlen idő esetén egy héttel később tartatik meg.

— **(Földmivesek a kiállításon.)** A millenniumi kiállításra egyes vidékek földmivesnépe tömegesen utazik fel, hogy a kiállítást megtekintse. Így tegnap 250 somogyi földmives kelt utra, hogy a kiállításra Budapestre felutazzanak, a hol négy napig fognak maradni.

— **(Megvert házigazda.)** Fűs Roman, a kinek a mohácsi országut 29. szám alatt van egy háza, tegnap este jelentette a rendőrségnél, hogy a lakója, Pantler Lajos vasuti mozdonyfűtő megverte. Nagyobb bizonyosság okáért meg is mutatta a karján és vállain ejtett több, erős ütéstől származó sebeket; kékre dagadt arca és vérsó feje pedig minden magyaromat nélkül bizonyították, hogy tulajdonesukat bizony valaki nem épen a legkiméletesebben simogatta meg. Hogy a verekedésnek mi volt az igazi oka s bűnös-e benne és mennyiben a verekedő lakó, azt majd a vizsgálat deríti ki. A megvert házigazda előadása szerint lakójának mi oka sem volt őt bántani s az mégis ki-

leste, mikor este a szomszéd boltból egy kis reggelre való gyomorerősítőt hozott, rátamadt egy bottal a már fűntebb leirt folytonosság, hiányokat, és bőrkidudorodásokat ejtette rajta. A megvert házigazdát a kerületi tisztiorvos megvizsgálta és sebei ápolása végett a kórházba utasította. Magának a verekedési ügynek a bíróságnál lesz folytatása.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Csokonya községben a f. évi február hó 25-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó hó 21-én pótvásár tartassék.

— **(Választási mozgalom.)** A szigetvári kerületben megindult a képviselőválasztási mozgalom. A kerületnek évek hosszú során át volt képviselőjét, az agg Fornszek Sándort betegsége már régebb idő óta visszatartja a parlamentben való megjelenéstől s így a függetlenségi párt kombinációba vévén azt az eshetőséget, hogy Fornszek esetleg többé nem lép föl, még idején gondoskodni kívánt alkalmas jelöltről. A napokban tehát a kerületből deputáció járt fenn a fővárosban s a jelöltséget Lukács Gyula orsz. képviselőnek ajánlotta fel. Lukács kijelentette, hogy örömmel vállalja el a jelöltséget, de csakis abban az esetben, ha Fornszek többé a mandátumra nem reflektál.

— **(A hadastyánok egyenruháját)** veszély fenyegeti. A belügyminiszter ugyanis a következő rendeletet bocsátotta ki minden törvényhatóságához: „A m. kir. honvédelmi miniszter ur katonai szempontból nem tartja megengedhetőnek, hogy magán egyesületek külső megjelenésükben, ruházatukban és fegyverzetükben a katonai jelleget utánozzák; annak megvizsgálása végett tehát, hogy a magánegyesületi tagok egyenruházata és fegyverzete mily mértékben viseli magán a katonai jelleget? — az egyenruhákat viselő magánegyesületek alapszabályait revízió alá venni szándékozom. Fölhívom tehát a törvényhatóságot, hogy a hatósága területén fönálló azon egyesületeknek alapszabályait, mely egyesületek tagjai alapszabályaik értelmében egyenruha és fegyverzet viselésére jogosultak, a tüszöltögyesületek kivételével — az illető egyesületektől kívánja be s azokat hozzám terjeszse föl.“ E felhívásnak eleget teendő, a várostól ma terjesztették fel az első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület, úgy a baranyamegyei hadastyánegyesület alapszabályait, a melyeket hogy aztán fent a miniszteriumban milyen revízió alá fognak venni, az a jövő titka.

— **(Iskolások majálisa.)** A mohácsi állami polgári fiú- és leányiskola csütörtökön tartotta meg majálisát, de nem Mohácson, mert bizony Mohács kiránduló helyekben olyan szegény, hogy nincs is. A polgári iskola igazgatója kieszközölte a Frigyes főhercegi uradalomtól, hogy az uradalom tulajdonát képező „Körtvélyes“-i erdőben tarthatták meg a majálisát. Ez volt az intézet első majálisa. Reggel 7 óra tájban páros sorokban, zenekísérettel mellett indult ki a sereg tanárai és tanárnők kíséretében és közel 2 órai kényelmes sétálás után künn volt a növendékcsoport az erdő árnyában. Rövid pihenő után csapatokra osszva, a léniákon és utakon növény- és rovarismeretüket gyarapítandó, tanárai vezetésével alatt kellemes tanulmányosítást tettek; közben különféle játékokkal, énekléssel töltötték az időt. Az ebédet közösen, mint egy család költötték el, melynek végén Frommer Miksáné különféle téstákkal vendégelte meg a tanulókat. A kora délutáni órákban kezdtek már a szülők és vendégek szállingózni fogatokon, kocsikon, a kicsinyek mulatságán örülni, később már több százra menő kocsik volt künn az erdőben, ami igaz bizonyítéka annak, hogy a polgári iskola tantestülete az intézetet a közönség kedvencévé tudta emelni.

A fiuknak délután különféle tréfás mulattató játékokat rendezett Pólya Albin tanár. Csakhamar a felnőttébb fiatalság a cigány zenéje mellett táncra kerekedett, ami a kirándulás sikerét fényben is emelte. 6 óra tájban katonai háromszori „vigyázz“ ra volt a tanulók gyülekezése, készülés a hazaindulásra, de nem találkozott egyik sem, aki gyalog ment volna haza, valamennyi már el volt a szülők, ismerősök által foglalva a kocsikra. Kora este volt, kár hogy ilyenkor nem lehet két napot egygyé összetolni. A mulatságnak 8 órakor volt vége. Az időjárás kedvezett a majálisnak, szép, derült, meleg nap volt.

— **(Tűz Baranya-Monostoron.)** Rettenetes látvány, mikor láng borítja a házakat, s nincs segítség, ki eloltaná. Ilyen szomorú látvány volt e hó 14-én Bar.-Monostoron — mint onnét levelezőnk írja. — Ugyanis Florstúce Ádám korcsmáros háza este 9 órakor ismeretlen okból kigyulladt s egy óra alatt egyik része egészen leégett, hogy a másik része is el nem égett, csakis a tűz színhelyére gyorsan odaérkezett intelligenciának köszönhető, a kik ember feletti munkával megakadályozták a tűz továbbfejlődését. Elismerés illeti Werner Ferenc ot tani jegyzőt, ki a tűz tartama alatt maga adott az előjárásnak és a népnek utasítást. Az oltási munkálatokban különösen Polnisch Árpád főerdész, Schneider Adolf nagykereskedő, Biczó Sándor segédjegyző és Kész József tarító fejtettek ki roppant tevékenységet. A tűz gyújtogatás folytán keletkezett.

— **(Leesett a padlásról.)** Könnyen végzetessé válható szerencsétlenség érte tegnap este 7 óra tájban Nagy Lászlónét. Az asszony a Kossuth-utca 30. szám alatti lakásukon a jelzett időben felment a padlásra, hogy ott ruhaszárításhoz kötelet kötözzön fel. A padlás ajtajában azonban a tetőgerendában oly szerencsétlenül botlott meg, hogy az egyensúlyt elvesztve leesett a padlásról az udvarra s ott maradt a földön eszméletlenül. Hozzá tartozói csak később vették észre a szerencsétlenséget és amint az eszméletlenül fekvő asszonyt véres fejjel látták, mindjárt tudták, hogy az a padlásról esett le. Gyorsan orvosért szaladtak; addig is felemelték a földről az alélt asszonyt s bevívén a lakásba, magához térítették. A megjelent kerületi orvos súlyos sérüléseket konstataált a szerencsétlen asszony fején és vállán, a kinek e mellett még egyik keze ki is ficamodott s lábán is nehéz sérülést szenvedett. A szerencsétlenül járt asszony sebeit az orvos bekötözte s most otthon ápolják a váratlan bal esetek e legújabb áldozatát.

— **(Sertéspiac Barcon.)** A barcsi sertésbuzalótelep tudvalevően egyike a legjobban felszereltnek az egész országban. Minthogy a földművelésügyi miniszternek bevallott célja a sertéskereskedelem decentralizációja, a barcsi érdekeltség, levelezőnk jelentése szerint, mozgalmat indított meg a végből, hogy a barcs-telepi hízalóval kapcsolatban mielőbb állandó sertéspiac létesüljön. E terv érdekében Széchenyi Imre gróf vezetésével küldöttség tiszteltette a földművelésügyi miniszternél, hangsúlyozván, hogy Barcon át a Dunántul déli részei és Szlavonia már most is évenként 25.000 sertést exportálnak jobbra Ausztriába, ezenfelül pedig a barcsi telep minden tekintetben megfelel az egészségügyi követelményeknek. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter megígérte a küldöttségnek, hogy a decentralizáció esetén Barcs minden esetre első rendű szerepet fog kapni, de mindaddig, míg az Ausztriával folyó kiegyezési tárgyalások befejezve nincsenek, semmiféle ígéretet nem tehet.

— **(Bezerédi István szobra.)** A szegvárdi kaszinó választmánya legutóbb tartott ülésén Papé Dénes dr. kaszinói ügyvéd indítványára elhatározta, hogy Bezerédi István az első jobbagy szabadtó és önkén-

tes adózó emlékére szobrot állít. A választmány Simontsits Elemér vármegyei főjegyző indítványára a kaszinó részéről 500 frtot szavazott meg e célra, illetve ily irányban tesz majd előterjesztést a legközelebbi közgyűlésre. A kaszinó adakozásra szólítja fel az összes magyar kaszinókat, pénztintézeteket s különösen azokat, a melyeknél Bezerédj, mint alapító szerepelt. A kaszinó ezenfelül Bodnár István választmányi jegyző kezdeményezésére elhatározta, hogy addig is, míg a szobor felállítása céljából országos mozgalom indul meg, a kaszinó ideiglenes szoborbizottsággá alakul s a gyűjtést azonnal megkezdi. Elhatározta továbbá, hogy felkéri Tolnavármegye törvényhatósági bizottságát, hogy a megindítandó országos mozgalom sikerre vezetése végett a maga hathatós anyagi támogatása mellett körlevél útján adakozásra, általános gyűjtésre hívja fel Magyarországon valamennyi vármegyét, városi törvényhatóságát és a szabad polgárok ezreit, a kiket egy alkotásra szerencsésebb pillanat évek után juttatott csak ama joghoz, a melyet történetünk e nagy alakja nekik évekkel azelőtt már önként megadott. s hogy még ez évben sürgős indítványt nyújtson be a jelenleg is működő millenniumi országos bizottsághoz, kifejtvén benne azt, hogy ha a történelmileg nevezetes helyein férfaink emlékének megörökítésére országos alaptól emléket emel, Bezerédj nemes alakja is megérdemli a szobrot, mert ha a honszerzésben nem, de a haza megtartásában s a mai szilárd alap lerakásában neki is része volt.

— **(A b.-monostori népi iskola millenniumi ünnepélye.)** E németajku erősen magyarosodó, hazafias érzelmű községben az iskolásokkal együtt ünnepelt ugyszólván. f. hó 10-én a község minden felnőtt lakója Már kora reggel harangok zugása, a tarackok durrogása és zenekar jelezték, hogy most a község és annak ifjúsága nagy, ünnepélyes napra virradt. A finövendékek ünnepi köntösben, érmekkel és zászlókkal, a leányok többnyire fehér ruhában nemzeti szalagokkal diszitve jelentek meg és már hat órakor gyülekeztek az iskolai helyiségbe, honnét 7 órakor indultak a templomba háláadó isteni tiszteletre, lelkesedve, de példás rendben Müller és Kész tanítók vezetésével. A templomban a háláadó éneket magyarul zengték az egek urához, honnét visszamentek az iskolaudvarba, mely színes papírláncokkal, zászlókkal, zöld lombgalyakkal volt diszitve. Az ünnepély a Himnusszal vette kezdetét, melyhez segédkezett a helybeli tapintatosan vezetett dalárda is. Ennek végeztével Walter József plébános, iskolaszéki elnök lépett az emelvényre és körülbelül a következőket mondta: Tisztelt polgártársak! Kedves gyermekek! Engedjétek meg, hogy ma ne édes anyátok, hanem szeretett hazánk nyelvén szóljak hozzátok. Kívánatos, hogy a hazának igazi magyar érzelmű polgárai legyünk, annak komoly polgárokat kell nevelnünk, kik miatt ne kelljen majdan pirulnunk, sőt dicsekedhesünk, hogy azok nyomdokaiba léptünk és követjük nemes példáikat a honszerzetben, kik e hazát nekünk vérrrel szerezték. Örüljünk ama szerencsének, hogy nekünk adatott hazánk ezeréves fönállását megünnepelhetni. Tegyük ez ünnepélyt azon erős szándékkal, hogy egész életünkön át vallásunk és hazánk üdvére fogunk hangya szorgalommal működni, polgári erényeinket nemesíteni s ha kell, édes hazánkért, vallásunkért vérünkkel is áldozni. Emelje ki-ki tehetsége szerint erőies mértén hazánk nagyságát, műveltségét, hogy Európa népei kénytelenek legyenek beavallani, hogy a magyar hiterős, nagy, bátor és hatalmas. Kérjük Istent, hogy áldja meg hazánkat, éltesse legalkotmányosabb királyunkat és rajongásig szeretett királynéunkat. Szt. István, Szt.-Erzsébet, Szt.-László, Szt.-Imre

hrg. szelleme óvja és védje országunkat! A mennynek dicső királynéja, a magyarok nagyasszonya könyörögjön értünk, hogy a második évezred végén is elmondhassák utódaink: él magyar nemzet e hazán! Ezzel az ünnepély többi részletei a miniszteri utasítás szerint ment végbe. Ezután az ifjuság és szülők az erdőbe rándultak, hol az ünnep méltó befejezést nyert. A menetet lovas banderium nyitotta meg, a gyermekek egész uton hazafias dalokat énekeltek. Itt ismét Walter plébános tartott könyekig ható hazafias beszédet, érintvén azon tényezőket, kik ebben oly sikeresen közremunkáltak. Értvén a hivatásukat buzgón teljesítő két tanítót, mely felkészítőt a gyermekesereg halás éljenzése is fűszerezett. A kirándulás mulatozásai után ugyanazon rendben, mint jöttek, távoztak kedves otthonukba az ünneplők, egy elfelejthetetlen nap emlékével.

— **(A vidék baja.)** Vidékünkön még egyre érkeznek a hírek az állatjárványok fellépéséről. Így legujabban Páprádon, Vaiszlón, Kassán és Dárdán a sertésvész, Kiszentmártonban, Hosszuhetényen és Nádason a ragadós száj és körömfájás lépett fel, valamint Szaporcán és Kémesen is. Ezzel szemben a járványok megszüntét csak Lapáncsáról és Cséhi községből jelentik, hol a szarvasmarhák közt uralkodott száj és körömfájás, illetve a sertéseket pusztító sertésvész megszűnt.

— **(Mégis bunda a bunda.)** Dárdai levelezőnk írja ezt az igaz mulatságos történetet, egy bunda kalandos történetét. Egy dárdai gazdálkodó jót mulatott a kávéházban. De pénze kifogyván, a bundát hagyta a kávésnál zálogul. Másnap a pénzzel a kocsiát küldte a bundáért, aki csakugyan ki is váltotta, de egyik kurta korcsmában, ahova részeg fővel betévedt, szintén becsapta azt.

Ekkor a bosszus gazda ment a bundája után, másodszer is kiváltotta azt. Aztán feltette a kocsijára, de pár szóra, még egy itókára maga is visszatért még a korcsmába. Es mire kiment, már ismét nem volt a bunda sehol, mert ellopták. Pedig a bunda drága volt, a gazda nagyon is meg volt elégedve a bundájával.

Törvényszék.

§ Párbajozók a törvényszék előtt
Annak idején mi is közöltük, hogy a siklói két lapszerkesztő, Feiler Mihály, és Rhódei Károly párbajt vívtak a siklói „Pelikán” vendéglő nagytermében. S bár kárt egyik sem tett a másikban s ki is békültek egymással, most a párosviaskodás utókövetkezményeket mégis súlyosan érzik, mert párvialdal vétsége miatt a vádlottak padjára kerülnek. A pécsi kir. törvényszék ugyanis f. hó 18-án (hétfőn) tartja meg Feiler Mihály és Rédei Károly ellen párvialdal vétsége miatt a végtárgyalást, mely bizonyára érdekes foglenni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1896. évi május 16. napján tartott hetiváráján.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza 6.40—6.60; kétszeres 5.20—5.30; rozs 5.10—5.20; árpa 4.20—4.30; zab 5.50—5.60; búkköny 3.80—4.; kukorica 4.20—4.30; széna 1.30—1.50; szalma 80.—.

Kínalat közép, mintegy 250 gabona-kocsi volt a piacon.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május hó 16-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)
A mai ülés lényegtelen tárgyakon átsikolva, minden érdeklődését a már előre jelzett inter-

pellációkra összpontosította. Legelsőbbben Ugron Gábor interpellálta a miniszterelnököt a szerb kormány ismeretes jegyzéke ügyében, melyben a magyar kormányt nagyszólási hajlammal vádolja, a mely rosszul bánik a szerbekkel. Ez az oka a belgrádi tüntetéseknek.

Kossuth Ferenc szintén ebben az ügyben interpellált. Konstatálja szerb kormány tudatlanságát, mert a magyar királyok II. Géza óta viselték a szerb királyi címet. Kérde a kormányt, mit tesz a szerb sértések egész sorozatával szemben?

Bánffy Dezső b. miniszterelnök Horánszky multkori, Ugron és Kossuth mai interpellációira együttesen felel. A szerb kormánynak — ugymond — a hatalmakhoz intézett körjegyzékéről hivatalos tudomása nincs, ő a maga részéről apokrifnek tartja. Fölolvassa ezután Novakovits szerb kormányelnök jegyzékét, melyet belgrádi nagykövetséghez intézett. Ebből kitűnik, hogy a belgrádi rendőrfőnök degradáltatott a tüntetések miatt, 72 egyént pedig megbüntettek, sokat eltoloncoltak és a vizsgálat még mindig folyik.

Horánszky Nándor a választ nem veszi tudomásul, a mi fölött sajnálatát fejezi ki.

Ugron Gábor fölolvassa a „Magyar Értesítő” közleményét, mely fentartja és megerősíti azt az előbbi híret, hogy a szerb kormány külügyi képviselőihez intézett jegyzékben a magyarokat nagyzási hóbortban szenvedőknek mondja. Felháborodással elítéli az olyan kormányt, mely ilyen sértésekért nem vesz elégtételt.

Két órakor Ugron még mindig beszél nagy hatással; utána Kossuth és Bánffy szólanak és következik a szavazás. Az eredményt ugyanis tudja mindenki.

Elhagyta, talán épen, hogy ide jöjjön, a szeretőjéhez s aztán kicsinált tervvel vette magát a bűnös élet örvényébe eltávozott egy időre innen, míg galád történetét elfeledi a világ s elfeledi talán a szeretője felesége is, hogy aztán visszatérjen és az legyen ismét, a mi volt! Szereti már évek óta ez a két lény egymást. Az a nő megcsalta az az urát s csaknem a halálba kergette azt; gyalázatot hozott a férje nevére s élőhallottá tette a férje nagynénjét, a kinek pedig mindent köszönhet. A férfi, az legfelebb a feleségét felejtette el néha néha s annak nincs más hátra, mint megbocsájtani, a hű hitves részéről. S most már vigye haza az urát, asszonyom. Isten vele!

És a kielégített bosszu érzetével néz végig az agg nő a sápadt, remegő asszonyon s megfordul, hogy távozzék.

Nem akarja nézni, mint terjeszti az feléje összekulcsolt kezeit, könyörögve irgalomért, szánalomért. Nem akarja látni, hogy tántorodik meg, a mint utána akarna futni s hogy vágódik arcra a szoba puha, süppedős szőnyegében.

Kint az előszobában csak ennyit mond a deresfejű legénynek:

— Menjen be, a nagyságos asszony hivatja.

S azzal távozik, vissza sem nézve többé.

Márton rosszat sejtve siet be a szobába.

És ott találja Dömházinét alétlan, a földön.

Már segítségért akar kiáltani, hogy valakit behívjon, a ki orvosért fut, vagy a képviselőt hazahívja, mikor az ajtón izgatottan lép be Saul.

mikor pedig ébren volt, pirulva, édes boldogságról beszélt egy szebb jövőről, a mi nyomban elérkezik, hogy az ura fellábad s képes lesz ismét a régi erőre kapni. S vajjon nem boldogság lesz-e az, ha Saul karjai között tarthatja a gyermekét, kit pedig majdnem árvává tett a sors már most, mikor anyja szive alatt hordja?!

De ha nem tudta meg s nem is gyötörte semmi gyanu, még sem kerülhette el, hogy meg ne tudja.

Akkor volt már, mikor Saul teljesen feléptülve betegségéből, először jelent meg a képviselőházban. Csak azért, hogy jóbarátai szerencse kívánatait fogadja és bejelentve, hogy másnap haza utazik Kerékvárra, egy kis szabadságra. A mikor aztán arra is alkalmat vess magának, hogy választóinak beszámoljon és újra meglobogtassa azt a zászlót, a melyet majdnem végkép kiűtött kezéből az a szive körül ólálkodó kis ólom darab.

Évi boldogan készítette elő a podgyászokat a haza utazásra, a miben, a deresfejű öreg legény örömtelten állt szolgálatára.

Márton csodálkozással vegyes bámulattal látta az ő nagyságos asszonyának az ura iránti szerelmét; azt a szerelmet, mely nem kérdez semmit, nem akar tudni semmiről akkor, midőn az ura életéről van szó. De különben ha kérdezett volna is, Mártontól nem tudott volna meg semmit. A hű szolga néma volt, miként a sir és bisott henne, hogy mivel Dömházi Saul szerelme az iránt a másik asszony iránt szinte olyan volt már, mint a sir lakói, meghalt, örökre meghalt, — nem is fog ebből a titokból semmit megtudni az ő szépséges, kedves nagyságos asszonya.

TAVIRATOK.

— **Millenniumi istentisztelet Bécében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi magyar egyesület kezdeményezésére ma délelőtt a bécsi fogadalmi templomban ünnepélyes hálaadó isteni tiszteletet tartottak. A templomot fényesen kivilágították és feldiszipítették, melyet aztán a legelőkelőbb közönség színdíjtig megtöltött. Jelen voltak Jósika Samu báró miniszter, Esterházy Pál herceg, Zsöldos altábornagy a közös hadügyminiszter képviselőjében, Plener b. osztrák miniszter és neje, született Eötvös báróné, a magyar egyesület tagjai valamennyien ünneplő ruhában, továbbá a magyar testőrség tisztjei teljes díszben és a Vilmos német császár nevét viselő huszárezred tisztikara. Fischer Colbric Ágost, udvari káplán magyar nyelven ünnepi beszédet mondott és kevéssel 10 óra előtt Marschall apát a főbejárathoz ment, hogy az érkező Agliardi nunciust üdvözlje és neki a szentelt vízhiutót átnyujtsa. A nuncius, aki Locatelli és Montagnini titkár kíséretében jelent meg, a presbiteriumba ment és jelen volt az egész ünnepi misén, melyet Marschall apát tartott és a mellyel a millenniumi ünnepségek templomi része befejezést nyert.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Gyakornok

azonnal alkalmazást nyer a **pécsi tejcsernok** irodájában.

Egyedüli legjobb mosóeszköz a jelenkorban az ujonnan föltalált cs. és kir. kizárólagosan szabadalmazott

Mosó gép

finomra csiszolt karrarai márványból, Hlavacsek szabadalma, minden eddig létező hasonló készítményt felülmulva, mely a márvány keménysége és szilárdsága következtében elpusztíthatatlan, folyton sima és tiszta marad, a miért is kifogástalanul, gyorsan és hófehéren lehet rajta mosni, megkíméli a ruhát, megtakarítja a szappant és az időt, így aztán minden létező mosógépet föltulmul. E mellett a szab. márvány mosógépek szerfölött jutányosak. Az árak a következők:

I. nagyság	25 × 30 cm.	2 frt 50 kr.
II. "	30 × 35 "	3 frt 50 kr.
III. "	35 × 40 "	4 frt 50 kr.

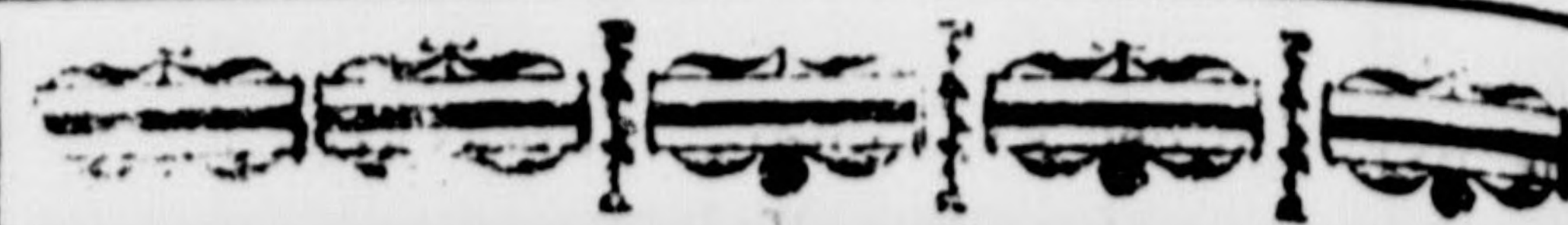
Kaphatók a pénz előleges beküldése, vagy utánvétel mellett egyenesen és egyedül a feltalálónál

A cs. és kir. kizár. szabad.

Hlavacsek-féle vállalatnál

Strakonitz-ban (Csehország.)

Ismételadó kereskedők megfelelő százalékban részesülnek.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi- és gyermekruha-
raktár Pécsen, király-
utca, Bazár épület, a
városházával szemben.

**„Millenium-
öltönyök“**

a legújabb és legdiva-
tosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választék-
ban, továbbá tavaszi
felöltők, felső kabá-
tok, haveloc, és öltö-
nyök a legfinomabb
angol és francia szö-
vetekből bámulatos ol-
csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruha-
raktár

Pécsen, Király-utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Ezén legújabb loden-
szövetek általános elismert tartósága
által azon kedvező helyzetbe vagyok,
hogy annak minősége valamint olcsó ára
folytán minden külföldi és fővárosi leg-
nagyobb hasonló cégekkel versenye-
zek!

Es szinte megijedt, mikor az előszobába egy le-
fátyolozott hölgyet látott belépni.

— Már ismét? Gondolta magában s ha nem látja,
hogy az a fátyolos hölgy elaggott, hajlott testű és szinte
reasket a járása az öregségtől, talán el is hazudja, hogy
van otthon valaki.

Hanem hát mivel ezt látta, bebocsájtotta a látoga-
tót a nagyságos asszony elé, a ki a csomagok közül
ugrott fel és örömtől ragyogó arcán meglepetés ült ki,
a mint vendégét belépni látta.

— Krisztinkovich Hortense vagyok, asszonyom. . . .

Tompa, ércelen hangon szólalt meg a feketébe
öltözött, öreg asszony.

Évinek eszébe villant, hogy Kővári Gézáéknak a
gazdag rokonuk, a báróné lehet Krisztinkovich Hortense
és meglepetése szinte sebes dobogásba hozta a szívét,
a mint helyet mutatott a vendégnek.

— Báróné. . . asszonyom! . . .

De az nem ült le.

— Köszönöm. Nem akarom sokáig igénybe venni
az idejét. Ugy látom, utra készülnek.

Es körülnézett az öreg nő a szobában, majd meg-
pihentette szemét Évi arcán.

Es a tekintet olyan különösnek, olyan félelmetes-
nek tetézett a kis, gyenge asszony előtt, hogy szinte
eltűnt ajkáról a mosoly és csak ennyit birt mondani:

— Igen, háza utazunk.

Hortense báróné pedig egyszerre villámló szemek-
kel lépett elébe s emelt hangon szólt;

— Nos, hát még jókor jöttem. Elég jókor, arra,
hogy itt találjam kegyedet és elmondjak valamit.

S látva a kis, gyenge asszonynek el nem palás-
tolható remegését, keserű mosoly közben kezdé el.

— Legyen nyugodt, nem vagyok örült. Bár az se
lett volna csoda, ha megörültem volna a kiállott izgal-
mak, miatt. De ellenkezőleg, nagyon is józan vagyok.
Annyira józan, hogy tudom azt, hogy most a boldog-
ságát fogom tönkre tenni, de meg kell lennie; el kell
mondanom, a mit akarok!

Dömeházi Saulné arca fehérre vált e pillanatban s
ha meg nem fogózik egy mellette álló székben, bizo-
nyára elesett volna. S tágra nyílt szemekkel, lélekzetét
visszafojtva, mozdulatlanul nézett az előtte álló gyászoló
asszonyra, hogy vajjon mit fog neki mondani.

Az pedig elkezdte rekedt de mégis éles, szivig-
ható hangon.

— Tudja, ugy-e, hogy Kővári Géza és a kegyed
férje párbajt vívtak. Tudja, hogy milyen eredménnyel;
hiszen bizonyára azonnal fel sietett ide, hogy sebesült
férjét ápolja. De azt hiszi, a politikai ellenszenv irá-
nyozta a gyilkos golyókat? Pedig nem az! Kővári Géza
a felesége csábítóját akarta megölni; a kegyed ura pe-
dig a szeretője férjét akarta láb alól eltenni. Mert az
az átkozott nő és Dömeházi Saul. . . .

— Nem igaz! nem igaz! Lehetetlen! lehetetlen!
Sikoltott ekkor, a tördőfésként ható szavak közé
Évi és odalépett a nő elé, két kezét előre nyujtva, hogy
elhallgattassa az irgalomból, szánalomból.

De Hortense báróné még mondani akart valamit.

— Annyira igaz, hogy az ajtó mikor az ura mikor élet-
halál harcot vívott, akkor is a szeretőjére gondolt. És
nem volt ott az ágya mellett már a legelső éjszaka sem.

Kert-megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a

Steiner-malom kert-helyiségét

e hó 24-én, Pünkösöd vasárnapján ünnepélyesen megnyitóm.

Törekedni fogok, hogy a n. é. közönség minden igényeit pontos és előzékeny kiszolgálással kielégítssem.

Kitűnő ó borokat és a régi Scholz-féle sörgyár elismert „milleniumi“ sörét fogom kimérni.

Az előző években a kert-helyiségben divó táncmulatságokat beszüntettem, miáltal nagyrabecsült vendégeim szolid, csendes kiránduló kerti helyiséget találnak.

Midőn a nagyérdemű közönséget felkérem, hogy a fentiekről meggyőződni sziveskedjék, maradok

Pécsett, 1896. május 16-án

alázatos szolgálja

Baka József,

vendéglős.

Szép és egyenletes kerti pázsit csak kaszáló géppel lehet tartani fenn.

A legjobb szerkezetű Kaszáló gépek

német gyártmány, jutányos áron kaphatók

Nowotarski A. és fia

kertészetében Pécsett, a hol azok alkalmazási módja bármikor is bemutatattatik.

1906. évi

Frisztöltésű természetes ásvány- és gyógyvizek raktára.

Eizer János

fűszer, csemege, tea és borkereskedéséből Pécsett, a királyi tábla épületében.

Fogorvosi és fogtechnikai műterem.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Pécsett, Jókay-tér 7. sz. a. az I. emeleten egy a mai kor és igényeknek minden tekintetben megfelelő

fogorvosi és fogtechnikai műtermet

nyitottam.

Hosszabb ideig a berlini híres fogászati klinikán gyakorlatilag működtem, az ott divó műtői és technikai vívmányokat elsajátítva, műtői és technikai műszerek és anyagok teljes felszerelésével ajánlom magamat **fogtömésre** (plombirozás), bármely szokásos anyagból vagy fémből, amint az a beteg részére legelőnyösebbnek találhatik.

Fogak tisztítására és ezeknek jókarban tartására előre meghatározott tiszteletdíj mellett is.

Foghuzás akár helyi érzéketlenítő (anestéticum), akár kéjgázzal — vagy azok nélkül is.

Arany fogkoronák felrakására és azok áthidalására.

Egyes fogak állandó behelyezésére.

Rágáshoz teljesen alkalmas akár egész műfogsorok, akár részleteinek gondos készítésére, ugyisint nem alkalmas műfogsorok átdolgozására vagy eltört részleteinek kijavítására.

Külön váróterem hölgyeknek és külön uraknak.

Pécs, 1896. május hó.

Kiváló tisztelettel

Weiss Jakab

fogorvos, specialista.

Ágnes forrás	kóczy, Erzsébet,
Appolináris forrás	Stefánia, Hunyady,
Bilini savanyuvíz	Vic.
Carlsbadi víz, örvény, malom és vár	Lipiki iblany-forrás
Carlsbadi örvény só	Levico
Csizi iblany víz és büzeny-forrás	Gubes forrás
Czigelkai iblany víz	Margit gyógy-forrás
Eger Franzsbadi víz, Ferencz rét forrás	Marienbadi kereszt-kuti
Emsi, Kraenehenből	Parádi kénvíz
Emsi, Victoria forrás	Preblai savanyuvíz
Giesshübli savanyuvíz	Pymonti acél-forrás
Gleichenbergi Constantin	Roncegno
Gleichenbergi Emma forrás	Radeini savanyuvíz
Hali iblanyvíz	Regedei
Ivándai keserűvíz	Rohitschi savanyuvíz
Klauseni acél forrás	(Templom- és Mária forrás)
Kronfordi	Salvator forrás
Kreuznachi fürdő só.	Schwalbachi acél és borvíz
Keserűvizek.	Seltersi víz
Ferencz József Rá-	Original Selters
Vichy, hauted.	Suliguli savanyuvíz
	Szolvay savanyuvíz
	Szulini savanyuvíz
	Verra forrás

Helyi megrendelések házhoz szállítatnak.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszkösöltetnek.

Magyar és francia pezsgők úgy magyar és francia Cognakok raktára

és Bárvárt-féle sóborszesz főraktára.

Pécsett: Irgalm. Gyógyász, Zeiga László Gyógyász, ifj. Erreth János Gyógyász, Sipócz István Gyógyász, és Gubel Kálmán Gyógyász. Pécs városán: Dvorsky Béla Gyógyász, Siklóson: Petrasch Gyógyász, és Szent-Györgyi M. Gyógyász. Szilvásvárkonyon: Salamon Gyula Gyógyász, és Viasy Sándor Gyógyász.

A Máriacelli gyomereszpek valódiak kaphatók.

Magyarországi főraktár: **Török József Gyógyásztára Budapest,** Király utca 12. sz.

A védjegyet és alkatrészt tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

Hathatos Gyógyszernek bizonyult. Felfogásról, a mennyiben ez a gyomorról származott, gyomortulajdonosai élelkekkel és italokkal, glistákkal, májbajok és hőmérőkkel.

Emiatt bajoknál a **Máriacelli Gyomereszpek** évek óta kinn-nőknek bizonyultak, a múlt száz meg száz bizonyítványt tanúsít. Egy kis üveg ára használati utalással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József Gyógyásztára Budapest,** Király utca 12. sz.

A védjegyet és alkatrészt tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

Hathatos Gyógyszernek bizonyult. Felfogásról, a mennyiben ez a gyomorról származott, gyomortulajdonosai élelkekkel és italokkal, glistákkal, májbajok és hőmérőkkel.

Gyomor-

Cseppek

Máriacelli

Védjegy.

Védjegy.

Fontos minden kocsis-tulajdonosra!

I. bécs-ujhelyi gyanta- és terpentinolaj-finomító vállalat, kátrány-termékek és zsíradék-árak gyára

Furtenbach Ferenc
Bécs-Ujhelyen.

Bejegyzett

védjegy.

Eddig utol nem ért kenő-képeség.

Új különleges tengely-kenőcs

olaj- és félolaj-tengelyek részére.

Fagyás, a tengely áttűzesedése és lefolyás kizárva.

Nélkülözhetetlen kijárt tengelyek számára.

Előnyös nyílt teherkocsi-tengelyekre nézve is. — Bármely kenő-készüleknél is alkalmazható.

Vegyileg megvizsgálva! Gyakorlatilag kipróbálva!

Savmentes. Vizmentes. Gyantamentes.

Szétküldés csak eredeti 5 kilós bádog-dobozokban
Egy doboz ára:

Ausztria-Magyarországban bérmentve minden postaállomásra	2 frt 50 kr.
Bosznia-Hercegovinába bérmentve minden postaállomásra	2 frt 75 kr.
Külföld részére Bécs-Ujhelyről	2 frt 25 kr.

Hirdetmény.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönségnek becses tudomására juttatni, hogy az eddig Pécsen, Deák-utca 7. sz. saját házamban fennállt

női-divatáru-termemet

f. é. május hó 1-én **Király-utca 21. sz. Blauhorn-féle házba** helyeztem át.

Midőn a múltban irántam tanusított kitüntető bizalomért őszinte köszönetemet fejezem ki, egyúttal bátorkodom felkérni a mélyen tisztelt közönséget, miszerint engem a jövőben is megtisztelő megrendeléseivel felkeresni méltóztassék.

Számos látogatásért esedezve, maradtam

kiváló tisztelettel

Hencz Julia.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik kőszvény-nél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török László gyógyszerésznél Budapesten.

• Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánszert van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállító, Radeletadt (Thüringia).

8861. sz.

1896.

Pályázati hirdetmény.

Melynél fogva Pécs szab. kir. város Hatósága részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a folyó évi 72/8766 számú közgyűlési határozat szerint **folyó évi május hó 21-ik napjának délelőtti 10 órájára kitűzött általános tisztújító közgyűlés** alkalmával, az 1886. évi XXI. törvénycikk 79. és 81. §§-ainak rendelkezései szerint a következő **városi tisztviselői, segéd és kezelő személyzeti állások** fognak választás útján betöltetni, u. m.:

I. A hat évi időtartamra választandó tisztviselői állások:

A polgármesteri állás, fizetése évi	2500	frt
A tanácsnoki, egyúttal árvaszéki elnöki állás fizetése évi	1600	frt.
Két tanácsnoki állás egyenként évi	1600	frt.
A főjegyzői állás fizetése évi	1600	frt.
Az I. aljegyzői állás fizetése évi	1000	frt.
A II. aljegyzői állás fizetése évi	800	frt.
A tisztí főügyészi állás fizetése évi	900	frt.
A gyámi ügyészi állás fizetése évi	600	frt.
Az árvaszéki elnöki állás fizetése évi	1200	frt.
A pénztárnoki állás fizetése évi	1600	frt.
Az ellenőri állás fizetése évi	1100	frt.
A közgyámi állás fizetése évi	1000	frt.
A községi bírói állás fizetése évi	900	frt.

II. Az életfogytiglanra való választás útján betöltendő segéd- és kezelő személyzeti állások:

Az esetleg üresedésbe jövő egyik rendőrkapitányi fogalmazói állás fizetése évi	700	frt.
Az ügykezelési nyilvántartói állás fizetése évi	600	frt.
Egy segédvögrehajtói állás fizetése évi	500	frt.
Két másodosztályú irnoki állás fizet. egyenk. évi	400	frt.
és egy hegybiztosi állás fizetése évi	500	frt.

Ezen állásokon eddig is választás útján már alkalmazottak **főispán ur Ó** Méltóságánál **f. hó 19-ének déli 12 órájáig szóbelileg** is jelentkezhetnek, — míg a netán csak helyettesítették, valamint a kérdéses állásokra újból jelentkezők kötelesek ez iránt a mondott határidőig **a polgármesteri hivatalban pályázati kérvényt beadni** s ahhoz csatolandó okmányokkal beigazolni azt, hogy a köztisztviselői minősítésről szóló 1883. évi I-ső törvény-cikkben kitett általános és az illető állás szerint megkívánt egyéb elméleti képzettséggel is bírnak.

Kelt Pécsen, 1896. évi május hó 14-én.

Aidinger János s. k.

kir. tanácsos polgármester.